

[Hans Rasmussen.]

fra de to hovedorganisationer, og det ville efter min opfattelse være urimeligt, hvis lovgivningsmagten fandt frem til en anden fordeling end den, der foreligger forslag om fra de to hovedorganisationer.

Ændringsforslag nr. 11 går ud på, at der efter § 11 indføjes en ny paragraf, der pålægger ledelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension at tage op til overvejelse, hvorledes og fra hvilket tidspunkt de anførte bidragssatser skal reguleres for at imødegå de finansielle forpligtelser, som bestemmelserne om indførelse af enkepension medfører. Den nye paragraf kan jeg selvfølgelig anbefale, da den må betragtes som hørende til en pensionsordningen.

Ændringsforslag nr. 12, stillet af det ærede medlem hr. Chr. Madsen, må jeg anbefale til forkastelse, idet det overfører indbetalingspligten alene til arbejdsgiverne, og herom kan jeg henvise til mine forudgående bemærkninger.

Ændringsforslagene nr. 13, 14 og 15, der er stillet af den højtærede arbejdsminister og tiltrådt af hele udvalget, kan jeg anbefale til vedtagelse. Til § 26 skal føjes et nyt punktum om, at der i særlige tilfælde kan fastsættes en længere tidsfrist for bidragenes indbetaling. Jeg forstår, det er et anliggende, som særlig gælder søens folk.

Ved ændringsforslag nr. 14 foreslås der indsat en vigtig bestemmelse om, at lønmodtageren, selv om arbejdsgiveren skylder bidrag til tillægspensionen, alligevel får tillagt anciennitet i henhold til lovforslagets § 8.

I henhold til ændringsforslag nr. 15 skal § 27 erstattes med en helt ny paragraf, som tager sigte på repressalier over for arbejdsgiverne, for så vidt de ikke gør deres skyldighed med hensyn til indbetalinger af bidrag til tillægspensionen. I paragraffen har der fundet en stærk udvidelse sted, og så vidt jeg forstår, er man gået meget langt med hensyn til straffebestemmelserne, så langt som muligt. Der skelnes mellem grov uagtsomhed, oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre indtægtstab for medlemmerne og for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Jeg kan henvise til bemærkninger, der i betænkningen er gjort til den nye paragraf. Folketingets medlemmer vil kunne forstå, at der ligger en tryghed for medlemmerne af Arbejds-

markedets Tillægspension i, at den indbetalende part ikke uden videre kan unddrage sig sine forpligtelser med hensyn til de fastsatte bidrag.

Ændringsforslag nr. 16 er af redaktionel karakter.

Ved ændringsforslag nr. 17 foreslås det at tage § 28, stk. 2, ud af lovforslaget. Heri fastsattes, at hvis en begæring om tillægspension ikke var indgivet inden pensionistens fyldte 75. år, kunne bestyrelsen betragte retten til tillægspension som bortfaldet. Udvalget har fundet, at denne restriktion bør udtages af lovforslaget.

Ændringsforslag nr. 18 til § 31 omhandler blot tilbageholdelse i løn og er en klar stadfæstelse af, at man begynder med den lønningssuge, i hvilken den 1. april falder, og hvor man også begynder på bidragene.

Ændringsforslag nr. 19 går ud på, at der efter § 31 skal indføjes en ny paragraf, som hjemler de personer, der er født i marts 1898, ret til at oppebære tillægspension. Således var det også oprindeligt forudsat, men det ville ikke have været muligt at gennemføre det, hvis ændringsforslaget ikke var blevet stillet, da loven først træder i kraft den 1. april.

Ændringsforslag nr. 20 ændrer ikrafttrædelsesdatoen fra 1. marts til 1. april 1965, og det kan jeg anbefale at man vedtager.

For kort at resumere kan jeg således anbefale folketinget, at man stemmer for de af den højtærede arbejdsminister stillede og af hele udvalget eller et flertal i udvalget tiltrådte ændringsforslag, nemlig nr. 1, 2, 3, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 og 20. Derimod må jeg anbefale at forkaste mindretallets ændringsforslag nr. 4, 5, 8, 9, 10 og 12.

Sluttelig kan jeg anbefale, at landbruget får udvidet repræsentation i repræsentantskabet, idet der vil blive udpeget et medlem repræsenterende De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Henry Christensen: Ved første behandling gav jeg udtryk for venstres klart positive interesse i oven på en almindelig folkepensionsordning at bygge en tillægspensionsordning, der i væsentlig grad hvilede på et forsikringsmæssigt grundlag, og som dermed samtidig kom til at udgøre en betydnings-